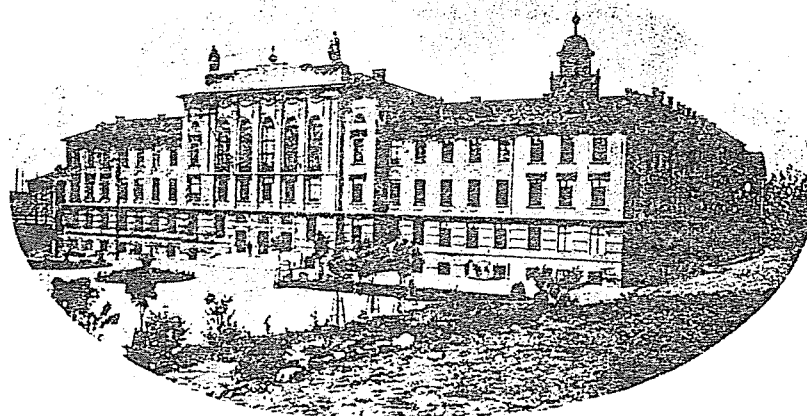

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

1998/1

Évfordulók kérdőjelekkel és kihívásokkal

Közelednek a júniusi kerek-évfordulós érettségi találkozók. Nézegetem a tablókat... mennyi „ismerős” arc..., de milyen nehéz lesz „azonosítani” őket a megjelentekkel... Aztán jönnek majd a beszámolók az elmúlt évtizedekről..., minden évben újra megpróbálom ezeket „visszacsatolni”, a családban leélt tíz és a Gödöllőn eltöltött nyolc év folytatásaként értelmezni és értékelni, de gyakran hiábavaló próbálkozás. Sokan mintha valami régi gyermek- vagy diákkori fényképalbumot forgatnának... a képeken már halott fehér ruhás tanárokról őriznek emlékeikben jó „sztorikat” ... az iskola- és osztálytársakról többnyire csak annyit tudnak, hogy a történeti események szerteszét szórták őket, és szétszabdalták azokat a terveket, amelyekről itt Gödöllőn együtt álmodoztak.

Most az iskola újraindításának éveiben nagyon biztató olyan beszámolókat meghallgatni, amelyek arról vallanak, hogy a családban és a Gödöllőn eltöltött éveket folytatni és hasznosítani tudták, mint egy sportoló a verseny előtt az edzőtábori felkészülést, sőt az évtizedek folyamán olykor arra is rádöbbenek, hogy Valaki előre tudhatta, hogy mi minden vár rájuk később, és ezekre a családban és itt Gödöllőn előre felkészítette őket.

Nehezebb feladat a közösségi, nemzeti jubileumok értékelése, amelyek szinte már egymásba érnek. Alig ünnepeltük meg jól-rosszul a honfoglalás 1100-as évfordulóját, már is készülhetünk a magyar királyság kezdetének, Szent István koronázásának ünneplésére. Közben meg kell emlékeznünk a Szentkorona visszakapásának 20 éves évfordulójáról, és benne vagyunk az 1848-as szabadságharc 150 éves jubileumának szinte világméretű értékelésében is. De itt is az a veszély fenyeget bennünket, hogy megcsodálандó műemlékként, múzeumi kiállított tárgyként szemléljük múltunk nagy eseményeit, pedig ezeknek a jubileumoknak kapcsán is fel kellene tenni kérdéseket a folytatás érdekében, észre kellene venni éppen a történeti távlatok segítségével tévedéseket és pótlásra váró hiányosságokat.

Abban a reményben hívlak Benneteket megint a június 6-i találkozóra határainkon innenről és túlról, hogy fenti sorsdöntő kérdésekről is tudunk majd néhány szót ejteni.

Gödöllő, 1998 Húsvétján

Fényi Ottó O. Praem.
az Egyesület elnöke

ÉVFORDULÓRA

Sármezey Árpád verse

A vándorútnak nekivág a lélek,
Múlt évek útján ballag és meghatott,
Keresgeti mit elvittek az évek,
S oly messzi van már, akár a csillagok.

Későre jár már felettünk az óra,
Amíg ünneplünk itt forduló évet,
Most itt vagyunk mind egy találkozóra,
Idézni mindazt, ami semmivé lett.

Bizony nekünk ez már nem a tízéves
Találkozó, a létszám egyre gyérül.
Öreg fiúk, akik ma visszanéznek,
Múló időknek távol peremérül.

Hittük egykor, hogy tegnap lesz a mából?
Fiatal szemmel néztünk a jövőbe.
Óh hány hiányzik már a sok barátból,
Óh mennyi tért meg örök pihenőre.

Hosszú volt az út, amit mi megjártunk,
Küzdelmes évek és oly kevés öröm,
De egy örökség megmaradt utánunk,
Amelyben egy jobb, egy szebb jövő köszön.

Mert kél a mag, az új vetés már sarjad,
Új nemzedék jön, talán egy jobb világ,
Új serdülők jönnek új tavasznak,
Új zaj járja át a régi iskolát.

Talán nem értünk el hírnevet, sikert,
Talán legyőztek bennünket az idők,
Mégis vetettünk és a vetés kikelt,
Mert gondoztuk mind, mi koldus magvetők.

Új falak közt indul tovább az élet,
Mely viszi ifjú lelkek lobogóit,
S a vén diákok lassan hazatérnek
És mögöttük a kapu becsukódik.

65 ÉVE ÉRETTSÉGIZETT JUBILÁLÓ ÉVFOLYAM

A Gödöllői Premontrei Gimnázium 1933-ban érettségizett növendékeinek és a tanároknak nevei (a tablón látható sorrendben)

Dekker Gyula	Szirmák László	Hertelendy László	Dr. Bodnár Remig <u>tanár</u>	Dr. Stuhlmann Patrik <u>rektor-főig.</u>	Dr. Szombach Godehárd <u>tanár</u>	Forgách Antal	Szarka István	Gruber József
Szira József	Schuster Ferenc	Szende Aladár				Nigriny Elemér	Jókuthy Kálmán	Szlatényi Erő
Németh Sándor	Fizély László	Ghyczy Tihamér	Soltész Erő <u>tanár</u>		Berkovics Erő <u>tanár</u>	Podmaniczky István	Wangenheim Sándor	Ehrlich László
Sorger Béla	Beer László	Zilahy Tamás		Holba Kasszián <u>oszt.főnök</u> <u>prefektus</u>		Oberna Ferenc	Hoyos János	Haffner Gyula
Deutsch Béla	Tóth Erő	András Gusztáv	Fejéregyházi László <u>tanár</u>		Dr. Fábián István <u>tanár</u>	András György	Király Mihály	Faragó Mihály

Az idősek himnusza

Boldogok, akik elnézik nekem,
hogy lábam botladozik és suta.

Boldogok, akik megértik, hogy
meg kell erőltetnem a fületem,
hogy meghalljak mindent, amit
mondanak nekem.

Boldogok, akik tudják, hogy szemem
elhomályosult, gondolataim
pedig elnehezdedtek.

Boldogok, akik barátságosan rám

mosolyognak, és egy kicsit elbeszélgetnek velem.

Boldogok, akik sohasem mondják,
„ma már harmadszor hallom
Öntől ezt a történetet”.

Boldogok, akik fel tudják idézni
bennem a múlt emlékeit.

Boldogok, akik jószágukkal megkönnyítik napjaimat, amelyek még
hátra vannak az örök házába vivő
út.

De jó volna tiszta szívből
— úgy mint régen —
Fohászkodni,
De jó volna megnyugodni.

De jó volna mindent, mindent
Elfeledni,
De jó volna játszadozó
Gyermek lenni.
Igáz hittel, gyermek szívvel
A világgal
Kibékülni,
Szeretettelben üdvözülni.

JUBILÁLÓ ÉVFOLYAMOK

60 éve érettségizettek

A Gödöllői Premontrei Gimnázium 1938-ban érettségizett A) osztálya tanárai és diákjai

Tanárok: Balyi Károly, Borbély Ludolf, Dr. Champier István ig., Ernyi Gilbert, Dr. Gábel Asztrik, Dr. Gerinczy Pál apát, Paulay Imre, Raszlavicz Iván, Suta Evermód oszt. főnök, Dr. Szabadka Medárd, Fejéregyházi László, Ötvös Károly.

Diákok: Balogh Ferenc, Bódy Antal, Bogdán Endre, Dancs Miklós, Debreczeni Károly, Dériné Kristóf Juliána, Filipán Edit, Fischer Mátyás, Forgách-Waldbott Ferenc, Gállik István, Götz Richárd, Graul Róbert, Gyeney Ilona, Halmai Tihamér, Harmos Géza, Harmos Mária, Hajdú Ferenc, Jancsó Ferenc, Jilly Béla, Jurcsák Géza, Katona Lajos, Kaufmann Sándor, Klenovits Miklós, Kóhalmi Lajos, Láng Gábor, Leveleky Lóránd, Liptay-Lengyel László, Márffy Pál, Maróthy Pál, Mészöly Tibor, Mezei Klára, Perczi Ottó, Philippovich Károly, Porzsolt Miklós, Pintér István, Schneider Richárd, Szalkai Béla, Széchy Miklós, Szent-Ivány Gyula, Szokolai György, Tahy Kálmán, Tóth Miklós László, Török István, Urbán Miklós, Valkó Livia, Váli Alajos, Varjú Béla, Zalay István.

A Gödöllői Premontrei Gimnázium 1938-ban érettségizett B) osztálya tanárai és diákjai

Tanárok: Balyi Károly, Borbély Ludolf oszt. főnök, Dr. Champier István ig., Ernyi Gilbert, Dr. Gerinczy Pál apát, Dr. Kumorovitz Bernát, Paulay Imre, Suta Evermód, Dr. Szabadka Medárd, Fejéregyházi László, Ötvös Károly.

Diákok: Balogh Gy. Géza, Barta Tibor, Borbély Tibor, Cselley László, Dóra Ernő, Erdélyi Károly, Elek Lajos, Emericzy Dezső, Fazakas Zoltán, Fekete Zoltán, Fischer György, Frank János, Gyarmati János, Haffner András, Harangozó Sándor, Jászberényi Andor, Jablonkai Jenő, Kerekes Tibor, Kirchhofer József, Kovács Dénes, Kovács István, Kurucz Ernő, Lang Ödön, Lendvai József, Láng László, Liptay Tivadar, Lévai Péter, Lengyel László, Ott Marcell, Pásztor István, Polgár István, Révay Gyula, Sallai József, Sára István, Sárkány József, Székelyhidi Lajos, Szentkúti Zoltán, Simon Rezső, Szépvölgyi György, Xantus Gy. Sándor.

55 éve érettségizettek

A Gödöllői Premontrei Gimnázium 1943-ban érettségizett osztályának tanárai és diákjai

Tanárok: Froncz Sebestyén, Hajnal Zsigmond, Knüppel Ottokár, Dr. Kumorovitz Bernát ig., Dr. Révay Frigyes, Dr. Szombach Godehárd oszt. főnök, Dr. Szópek Lóránd, Tauszik H. József, Bánk László, Ötvös Károly, Szövényi Lux Géza.

Diákok: Csák Péter, Dinnyés Gábor, Elek Tibor, Fejes József, Gyöngyösi Nándor, Haidegger Ernő, Heckenast Gábor, Hegyi Gyula, Honi János, Kienitz Vilmos, Kilián Frigyes, Kolecsey Géza, Kovács Menyhért, Koncz Tihamér, Kucsera László, Kuthi József, Liszkay László, Lehoczky Miklós, Lingauer Péter, Márton János, Miltényi Ferenc, Norman A. Károly, Oláh Gyula, Póányi Tamás, Sármezey Árpád, Szórády Lóránt, Takács Ottó, Teleky László, Török Győző, Ujfaluassy András, Zalay László.

50 éve érettségizettek

A Gödöllői Premontrei Gimnázium 1948-ban érettségizett osztályának tanárai és diákjai

Tanárok: Dr. Balyi Károly, Fényi Ottó oszt. főnök, Hajnal Zsigmond, Dr. Oszvald Arisztid, Dr. Stefancsik Konrád ig., Dr. Szabadka Medárd, Takács Hubert, Bargès Louis, Eszlári Zoltán, Le Calloc'h Bernard, Dr. Molnár Péter, Ötvös Károly, Resch Mihály, Szövényi Lux Géza.

Diákok: Ádám János, Barkóczy István, Bárdy András, Bene Sándor, Bényei Zoltán, Bőjthe Zsolt, Bulányi Imre, Deák Gábor, Desseffy Olivér, Dóra Géza, Galambos József, Gáll Ernő, Heckenast László, Jáki Kálmán, Janda Géza, Kálmán Bertalan, Kardalos Dezső, Kovács Attila, Menczer Gyula, Németh Gyula, Pásztor János, Pintér István, Pintér József, Purjesz István, Rác László, Récsi László, Seres István, Splény István, Springer Ferenc, Szabó Ernő, Szántai József, Sziráki Margit, Szondy Péter, Tóth Sándor, Varga Erzsébet, Veress Albert, Zahradnitsky Elemér.

Himnusz az Élethez

Az Élet egyetlen esély — vedd komolyan
az Élet szépség — csodáld meg
az Élet boldogság — ízleld
az Élet álm — tedd valósággá
az Élet kihívás — fogadd el
az Élet kötelesség — teljesítsd

az Élet játék — játssz
az Élet érték — vigyázz rá
az Élet vagy — használd fel
az Élet szeretet — add át magad
az Élet titok — fejtse meg
az Élet ígéret — teljesítsd
az Élet szomorúság — győzd le

az Élet dal — énekelj
az Élet küzdelem — harcolj meg
az Élet kaland — vállald
az Élet jutalom — érdemeld ki
az Élet élet — éljed!

"E fiúkért valaki felelős"

Aki csak nagyvárosok között utazik, talán soha nem látja meg. Lassítani kell, letérni a főútról s ekkor tűnik fel Zsámbék: a község, és a XIII. sz. elejéről maradt emlék, a premontreiek templomának romjaiban is impozáns jelensége.

A premontrei szerzetesség a középkorban élte itt virágkorát, és még a török idők előtt meg is szűnt. A fővárostól alig harminc kilométerre fekvő községnek valamikor mezővárosi rangja volt, ma „csak” nagyközség. Fejlődésében óriási törest okozott a svábok erőszakos kitelepítése 1946-ban, alig maradt közülük néhány család. A helyükre többségükben alföldi családok jöttek, de szinte a mai napig nem alakult ki a falunak a korábbihoz hasonló egységes arculata. Az utóbbi években az elszegényedés fokozódott, sokan munkanélkülivé váltak, a helyi munkalehetőségek megszűntek. Mindennek több család, de különösen a gyerekek vallják kárát.

Persze nem ez jellemző Zsámbékra, de ez is hozzátartozik. És milyen csodálatos az élet – segítség is van. A segítők egy Zsámbékon közel 800 évvel ezelőtt megszaktak hagyomány feljuttatói: a premontreiek.

A rendet Szent Norbert alapította 1121-ben a franciaországi Premontre városában. Az őt követő, lelkipásztorok papok Szent Agoston regulája szerint éltek, és testvéri, apostoli szolgálatra kötelezték el magukat. Még az alapító életében eljutottak magyar földre, az első prépostságot II. István király idejében, 1130-ban alapították Váradyhegyfokon, a mai Nagyváradon. A zsámbéki nemzeti kolostort 1205-ben említi először oklevél. A történelem viharainak következtében többször megszűnt Magyarországon a premontrei monostori élet, majd 1802-ben úgy folytatódhatott, hogy más monasztikus rendekhez hasonlóan iskolák indítását vállalták. Így alakult ki, hogy a magyar premontreiek monasztikus, tanító-nevelő és lelkipásztorok rendként határozzák meg magukat. Trianon nemcsak az országot, a premontrei rendet is szétfűrdelte, majd a kommunista hatalom feloszlatta. Ebben az időben – amikor normális ember számára nemigen lehetett remény –, az alapítás után közel 800, de a megszűnés után is majd 500 évvel, ismét megjelentek a premontreiek Zsámbékon.

Magis esse, quid videtur in lóból létező, mint látszani. Ezzel küldte Zsámbéka Ullmann Péter az előljárója, Fényi Ottó, a hetvenes évek elején. Több más rendtársához hasonlóan titokban tett fogadalmat, és titokban, Lengyelországban szentelték pappá, mert szeminaristaként, többémgával megtagadta, hogy a papi bekezmözgálmhoz csatlakozzon. Péter atya Zsámbékon épített egy kis házat, kántorkodott, hétköznapi pedig zenetudományi kutatómunkát végzett Budapesten. 1990 óta a zsámbéki plébánia a Gödöllői Premontrei Perjeléhez tartozik, plébánosa Ullmann Péter. 1997 januárja óta ő a gödöllői perjel is. Már nemcsak él, de látszik is a rend Zsámbékon.

A premontrei női szerzetesség ugyancsak Szent Norbert idejében indult. Magyarországon is megtelepedtek már az alapító életében, de az apácarend 1594-ben megszűnt. 1927-ben, éppen hetven éve alakult meg újra a Premontrei Női Kanonokrend hazánkban. 1950-ben őket is feloszlatták, 1989-ben mégis több helyen újra meg tudták szervezni a közösségi életet. Az egyik ilyen hely Zsámbék.

Így lassan együtt van itt minden, ami az első premontrei közösséget is jellemezte. A templom és a plébánia, a premontrei kanonokrend, akiket Péter atya és két másik rendtárs képviselet, és a női rend. A templom mellett, a volt leányiskola épületében él hat szerzetesnő, együkük itteni születésű. A templom az ünnepélyes liturgia, a prédikáció színtere, mellette a szegényekről gondoskodnak, itt működik ugyanígy a Premontrei Napköziotthon, amely zsámbéki gyermekek számá-

ra nyújt ingyenes ellátást, és a Zsámbéki Premontrei Szakképző Iskola, amely a szociális és kulturális szempontból hátrányos helyzetű fiatalokat kívánja nevelni, oktatni és szakmára képezni.

„E fiúkért valaki felelős” – írta Mész László premontrei pap-költő, századunk első felében. Testvérei, a kilencvenes években vállalták a felelősséget a fiúkért, és a leányokért is. A napközi 1993-ban indult, Juhász Katalin Ágnes O. praem. vezetésével. Jelenleg negyvenöt gyermekről gondoskodik ingyenesen, felekezeti és származási hovatartozásra való tekintet nélkül. Amennyire csak lehetséges, a napközis gyerekek teljes személyiségét, sőt még a családjukat is megpróbálják javítani. A gyerekek kapnak ebédet, uzsonnát, tanulnak, játszanak, sportolnak, „vélük”, „arra” törekedve, hogy megkapjanak mindent, amit egy átlagos család nyújthat, remélve, hogy a minta felnőtt korukra is megmarad bennük. A családokkal napi kapcsolatban vannak, s a rend karitatív tevékenységének evangélikázis következményei is érezhetőek: a napközisek közül az évek so-

rán több tucat gyereket készítettek fel a bevezető szentségekre: keresztségre, elsőáldozásra, bérmelekoszra. Nem egy esetben a szülők is közelebb kerültek az egyházhoz. A napköziben a premontrei nővérek mellett több önkéntes civil segítő is dolgozik. A szükséges anyagiakat részben az önkormányzattól, részben pályázatok útján szerzik meg, de sok a magánadakozó is, van aki Németországból, Kanadából jön, hogy segítsen.

De mi lesz a gyerekekkel 14 éves koruk után? Mi lesz azokkal, akik továbbra is szegények, kikoptak minden iskolából, mi lesz azokkal a fiatalokkal, akik nem tudnak beilleszkedni a társadalomba? A kérdés magával hozta a választ is: tavaly ősszel megapitották a Zsámbéki Premontrei Szakképző Iskolát, Zsámbék és a környező falvak hátrányos helyzetű fiataljai számára. Dobszay Ámbrosz fiatal tanár, 8 éve a szomszéd faluban, Tökön él, kapcsolatba került az itteni emberekkel, megismerte a viszonyokat. Néhány éve betlehemes játékot rendezett a hittan és a napközis gyerekekkel. Így kezdődött.

Zsámbék - hangzik el. A középkorból fennmaradt, fenséges zsámbéki templomrom is ilyen, premontrei közösséget éltető épület volt hajdan.

A 60-as években élő kövekből alakult új rendi közösség Zsámbékon - fogalmaz Ullmann Péter. Ehhez kapcsolódott ő is. Milyen út vezetett oda?

- A kántorság idején ismertem meg Fényi Ottót. Vezetésével hárman, Rubint Ferenc, aki akkor már fel volt szentelve, de nem dolgozhatott papként, Ördögh László, mostani rendtársam és én elindítottunk egy kis premontrei közösséget. Letettük Fényi Ottó kezébe az egyszerű, majd az örök fogadalmat. Kerestük a módját, hogyan lehet az akkori körülmények között, illegitimitásban megélni a szerzetesi életet. Ottó atya létrehozta „a szétszórattatásban élő premontreiek sajátos életszabályát”. Minden héten találkoztunk. Tanultam a teológiát egy jezsuita atya, meg egy premontrei rendtárs segítségével.

1968-ban Ottó atya lakásán tettem le az örök fogadalmat. 1969-ben készen álltam volna a pappá szentelésre. Felvettük a kapcsolatot egy krakkói bencés kolostorral, Ördögh László atyát ott felszentelték, de én nem kaptam útlevelét, és megint nem kaptam, és megint nem kaptam.

1972 februárban aztán végre egy síléccel meg egy hátizsákkal elmentem

Krakkóba. Mikor megérkeztem, a bencések felhívták a püspököt, aki éppen Hamvazószórdán pappá szentelt. Hazajöttem, s még a szüleim se tudták, hogy pap vagyok. Már a 60-as évek végétől Ottó atya Zsámbékon látott el feladattal, kijárogattam mint kántor - ott se került nyilvánosságra, hogy pap lettem.

-Egyszer csak eljöttek a 90-es évek, a rendszerváltás. Ha nem is működtem mint pap, Zsámbékon már nem volt titok, hogy az vagyok. Foglalkoztam betegekkel, öregekkel, bejártam hozzájuk a kórházba. A zsámbéki plébániát a rendünk, ahogy lehetett, átvette a fehérvári egyházmegyétől. Rám várt a zsámbéki plébánosság. Munkához láttunk. Letelepítettünk Zsámbékon a premontrei nővéreket, én lettem a női rend magisztere. Napköziotthonot létesítettünk szegény gyerekek számára. Amolyan szociális „menedzserek” lettünk a nővérekkel. Premontrei szakképzőiskolát indítottunk. Sikertől abban a heterogén lakosságú faluban egy élő egyházközséget kialakítani.

Pappá szentelés - síléccel álcázva

A premontrei rendet önálló egységek alkotják - mondja Ullmann Péter, az új gödöllői kormányzóperjel, mikor a premontrei rendházban felkeresem, s arra kérem, hogy beszéljen magáról, előbb kicsit a rendet igyekezvén ismertetni.

- A világban körülbelül negyven apátságunk vagy perjelségünk működik, s ezeket csupán az köti össze, hogy ugyanahhoz a rendhez tartoznak, valamint még a Rómában élő generális apát személye. Az előljárókat nem ki-nevezik, hanem választják, így engem is rendtársaim választottak mostani tisztségemre. A csornai apátság és a gödöllői perjelség - utóbbi a határon túlra került jászói apátság utódaként szerveződve - jelenti ma a magyarországi premontrei rendet. Mivel ez a rend azzal a céllal jött létre, hogy apostoli, lelkipásztori munkát végezzen a szerzetesi közösség hátterével, mindig egy-egy bizonyos templomhoz

BÚCSÚ WASS ALBERTTŐL

(1908 január 8. Válaszút, Kolozs m. – 1998 február 17. Florida)

Több éves bürokratikus huzavona után „találták meg annak a lehetőségét, hogy személyére és életművére való tekintettel megállapíthassák magyar állampolgárságát”, de Erdélynek és a magyar irodalomnak ez a jelenkori Mikes Kelemenje, az Amerikai Szépmíves Céh megalapítója és mozgatója ezt a „kiállításától egy évig érvényes” hivatalos Értesítést átvette ugyan keserű szájjal, de már nem vette igénybe, mert egy hónappal 90. születésnapja után önkézeivel vágta el földi számkivetésének fonálát.

Diákkori emlékeinkbe belenőttek versei, regényei és azoknak hősei, különösen az 1940-ben Budapesten megjelent *Csaba* című regény, ezért most egyik legismertebb versével búcsúzunk el tőle, amelyet a diktatúra évtizedeiben, olykor Mécs László versének tartva, kézről kézre adtak tovább határainkon innen és túl a Vass Albert Üzenetében bízó és reménykedő magyarok.

Üzenet haza

Üzenem az otthoni hegyeknek:
A csillagok járása változó.
És törvényei vannak a szeleknek,
esőnek, hónap, fellegeknek
és nincsen bű örökkévaló.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad.

Üzenem a földnek: csak teremjen,
ha sáska rágja is le a vetést.
Ha vakond túrja is a gyökeret.
A világ fölött őrökdi a Rend
s nem vész magja a nemes gabonának,
de híre sem lesz egykor a csalánnak;
az idő lemarja a gyomokat.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad.

Üzenem az erdőnek:
ne féljen,
ha csattog is a baltások hada,
Mert erősebb a baltánál a fa
s vérző csonkból virradó tavaszra
új erdő sarjad győzedelmesen.
S még mindig lesznek fák, amikor a rozsda
s a sujtó kéz is szent jóvátétellel
hasznos anyaggá vált a föld alatt...
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad.

Üzenem a háznak, mely fölnevelt:
Ha egyenlővé teszik is a földdel,
nemzedékek örváltásain
jönnek majd újra boldog építők
és kiássák a fundamentumot
s az erkölcs ősi, hófehér kövére
emelnék falat, tetőt, templomot.
Jön ezer új Kőmíves Kelemen,
ki nem hamuval s nem embervérrel
köti meg a békeesség falát,
de szenteltvízzel és búzakenyérrel
és épít régi kőből új hazát.

Üzenem a háznak, mely fölnevelt:
a fundamentum Istentől való
és Istentől való az akarat,
mely újra építi a falakat.
A víz szalad, a kő marad,
a kő marad.

És üzenem a volt barátainak,
kik megtagadják ma a nevemet:
ha fordul egyet a kerék,
én akkor is barátjok leszek
és nem lesz bosszú, gyűlölet harag.
Kézet nyújtunk egymásnak és meggyűnk
és leszünk Egy Cél és Egy Akarat:
A víz szalad, a kő marad,
A kő marad.

És üzenem mindenkinek,
testvérnek, rokonnak, idegennek,
gonosznak és alávalónak
annak, akit a fájás űz és annak
kinek kezéhez vércseppek tapadnak
vigyázzatok és imádkozzatok!
Valahol fölnt a magas ég alatt
mozdulnak már lassan a csillagok
s a víz szalad és csak a kő marad,
a kő marad.

MÁRCIUS 15.

Kovács I. Endre *

Premontrei tanárok és diákok a nemzetőrségben

A premontreiek által vezetett iskolákban nemcsak vallásosságra és műveltségre, hanem a haza szeretetére is nevelték az ifjúságot. Ezért amikor a haza védelmére, a szabadságharc megvívására megindult az újoncok toborzása, a premontrei iskolákból a felsőbb osztályok tanulói közül sokan vonultak be a nemzetőrségbe. Tanárai pedig nemcsak buzdították őket, hanem közülük többen maguk is nemzetőrnek álltak.

A jászói prépostsághoz tartozó kassai, löcsei, rozsnyói és nagyváradai gimnáziumok tanárai közül tevékenyen vettek részt a szabadságharcban a következők: Panyik Ernő fiatal váradai tanár még nem volt felszentelt pap, amikor besorozták a nemzetőrségbe. Nem fegyverrel szolgált, hanem toborzással foglalkozott, élelmezési szolgálatot teljesített. Világos után csak azért nem került haditörvényszék elé, mert előtte, 1850. szeptember 18-án vízkórban meghalt. Szintén váradai tanár volt Vidasits Ede, aki Mészáros Lázár hadügyminiszter hivatalos felszólítására vállalta a tábori főpapi szolgálatot: Világos után a haditörvényszék felmentette ugyan, de el kellett hagynia Váradot és Jászóra tért vissza. A nemzetőrséghez csatlakozott Répássy Flóris löcsei tanár is. Vitéz katona volt, hadnagyrangra emelkedett. 1849. augusztus 10-én a temesvári csatában hősi halált halt. Szintén löcsei tanár volt

Szomolnoki Benedek, aki a nemzetőrségben tábori lelkészként szolgált. Később elhagyta a rendet és nevelői állást vállalt.

A csornai prépostsághoz a szombathelyi és a keszthelyi

A csornai ütközetben elesett a császári csapatok parancsnoka, Franz Wyss tábornok is

gimnáziumok tartoztak. Szombathelyen a nemzetőrség szervezésében közreműködő tanárok között találjuk Pozsgai Dózsa és Kulcsár Fábian nevét. Az iskola történetének írója Kárpáti Kelemen arról számol be, hogy ezekben a hónapokban „a tanárok és a fejlettebb tanuló ifjúság idejét a fegyvergyakorlások, a nemzetőrök oktatása egyéb, a haza védelmére irányult foglalatosságok is tetemesen igénybe vették.” Máskor pedig a gimnázium és a líceum épületét a környékről toborzott nemzetőrök szállásul használták. A két említett rendtag a megtorlás idején megmenekült a börtönbüntetéstől.

Nem úgy a keszthelyi gimnázium két tanára. Sebesy Kálmán a szabadságharcot mint nemzetőr főhadnagy küzdötte végig. A keszthelyi születésű Laky Demeter pedig nemzetőr kapitányként vett részt a szabadságharcban. Ezért 1849. október 15-én

mindkettőjüket nyolc évi várfogságra ítélték. Ebből két és fél évet Olmützben, másfél évet Josefstadtnban le is töltöttek. 1853. október 15-én szabadultak ugyan, de utána iskolában nem taníthattak.

A rendi plébániákon lelkipásztorkodó rendtagok a maguk módján szintén kivették részüket a nemzet nagy küzdelméből. Közülük Koszttyik Sándor királyhalmeci plébánosról jegyezték föl, hogy „vasár és ünnepnapokon a szószékről híveikhez intézett egyházi beszédei a honfitűi nemes lelkesedés és izgatás, a lángoló hazaszeretet és rajongás egy-egy kiáltása volt a magyar néphez, a szabadság és függetlenség kivívása érdekében.”

A harcok során a rendi épületeket másutt is igénybe vették. Nagyváradon a gimnáziumot, később pedig a kollégiumot vették el és katonai célokra használták, ispotályá alakították. Emiatt a rendtagok kénytelenek voltak szerte a városban szállás után nézni.

Nem volt könnyű dolga ezekben a nehéz időkben a két rendfőnöknek sem. Az idős jászói prépostnak, Richter Alajosnak a szabadságharc leverése után igen sok gondot okozott a haditörvényszék elé idézett rendtagok megmentése a börtöntől. Nem volt könnyű feladat a hadiszerencse változása miatt hol magyar, hol osztrák megszálló csapataikkal és vezéreikkel szemben egyaránt diplomatikusan viselkedni, a megmaradás érdekében. A már szintén idős csornai prépostnak, Gyöngyösi Pálnak pedig nemcsak a kolostorát, hanem magát a várost is meg kellett mentenie a pusztulástól a csornai csata után.

Petőfi Sándor Nemzeti dal

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk, vagy szabadok?
Ez a kérdés, választatok! -
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Rabok voltunk mostanáig,
Kárhozottak ősapáink,
Kik szabadon éltek-haltak,
Szolgaföldben nem nyughatnak.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Sehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete,
Mint a haza becsülete.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Fényesebb a láncnál a kard,
Jobban ékesíti a kart,
És mi mégis láncot hordtunk!
Ide veled, régi kardunk!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

A magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy híréhez;
Mit rákentek a századok,
Lemossuk a gyalázatot!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Hol sírjaink domborulnak,
Unokáink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Pest, 1848. március 13.

Zászlószentelés a premontrei gimnáziumban

Alfred Windischgrätz hadvezér már Napóleon ellen csatázott, 1848 júniusában a prágai felkelést verte le, ő vezette a forradalmi Bécs elleni ostromot, bevonult Budára, elfogatta az első magyar miniszterelnököt. Katonai karrierje mégis szabadságharcunk tavaszi hadjáratában tört meg. Az 1849. április 6-ai, a császári csapatok számára vesztes isaszegi ütközetet követően Kosuthal cseréltek helyet a gödöllői kastélyban. Április 12-én felmentették főparancsnoki tisztéből.

A fenti tényeket mindenkinek ismerni illik, a következőket viszont nem tanították sehol.

A hadvezér fia, Lajos is részt vett a magyar forradalom és szabadságharc elleni küzdelemben. A selmeci és kápolnai csatákban kitüntetve magát, a 49. gyalogezred lovas századosává léptették elő. A szabadságharc leverése után Sárospatakon kapott birtokot. Ott született 1913-ban Vince nevű unokája. Vele folytatódik történetünk.

A Felvidéken ismert és elismert iskolákat működtetett a premontrei rend. A trianoni békeszerződés következtében az ország határain kívül rekedt a kassai és a rozsnyói – valamint Romániában a nagyváradi – gimnázium. Az 1920-as években Gödöllőn épített új iskolát a rend, amely hamar népszerűvé vált, szívesen hozták ide a gyerekeket azok is, akik korábban a felvidéki intézményekbe íratták leszármazottait.

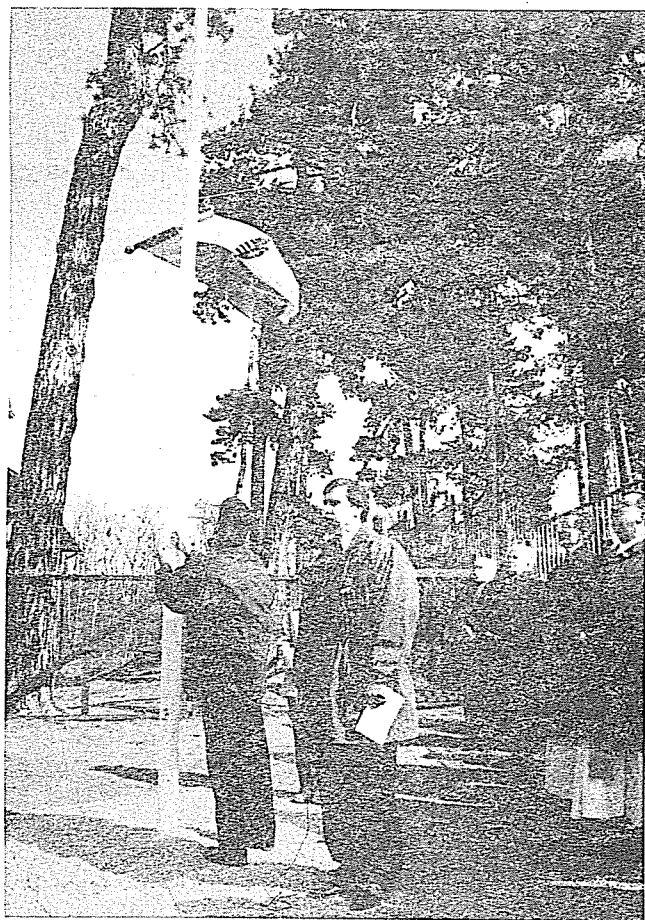
Windischgrätz Vince 1926-tól tanult Gödöllőn, osztálytársa volt Rónay György írónak – idézi a múltat Fényi Ottó premontrei perjel, nyugalmazott gimnáziumigazgató. Az iskola 1931. július 1-jén tartott első érettségi vizsgáját gróf Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatásügyi miniszter nyitotta meg. Vince, aki az évkönyvek tanúsága szerint végig jeles osztályzatokat kapott, az érettségit is ugyanezzel az eredménnyel teljesítette.

A 85 éves férfi ma Bécsben él. Korábban többször ellátogatott a gödöllői öregdiák-találkozókra. Feleségének betegsége miatt ma már nem vállalkozhat ilyen nagy útra.

Egyre kevesebben emlékezhetnek arra, hogy történelemtanár osztályfőnöke, dr. Oszwald Arisztid rendszeresen szerepelt Vincét azokon az iskolai megemlékezéseken, melyeket a csata évfordulóján tartottak Isaszegen.

Eszerint nem lehetett könnyű gyermekkor, hiszen a családja számára vesztes, a magyar nemzet számára győztes ütközetről volt szó. Az azonban tény: március 13-án, a nemzeti ünnep alkalmából a Premontrei Szent Norbert Gimnázium udvarában kezdődő megemlékezésen a Windischgrätz Vince által ajándékozott magyar lobogót vonják fel a zászlórúdra.

Balázs Gusztáv

Magyar zászló Windischgrätz Vincétől, a hadvezér dédunokájától

Csapkodja a heves szél a zászlót. Már ide-lent is, amíg kézben tartják, hát még majd fent a magasban, ha felhúzzák a Premontrei Szent Norbert Gimnázium udvarán újonnan felállított magas, a tetején kereszttel díszített zászlótartó rúdra. A márciusi forradalom 150. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségre megjelentek úgy vélik: még szebb lesz, ha leng, lobog.

A Francia Gimnázium hírei (szemelvények a tanárokkal folytatott levelezésből)

A gimnázium egykori igazgatóját kilencvenedik születésnapján az alábbi levéllel köszöntöttük.

Prof. Dr. Astrik Gáriel

Budapest, 1997. december 3.

Igen tisztelt Professzor úr, kedves Prépost atya!

Kilencvenedik születésnapja alkalmából sok szeretettel köszöntjük ezen a szép évfordulón és a Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesületének Elnöksége, Választmánya s mind egész tagsága nevében küldjük szívből jövő jókívánságainkat, a jó Isten éltesse sokáig s tartsa meg kegyelmében, minden testi-lelki jóban! Mellékelten küldjük Egyesületünk legújabb körlevelének egy példányát is. Nagy tisztelettel és szeretettel köszönti Prépost Atyát Elnökségünk megbízásából, kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kívánva

Dr. Polcz Iván főtitkár

Válasz:

Kedves Iván!

1998. január 12.

Köszönöm kilencvenedik születésnapomra küldött jókívánságaitokat. Nagyon jól esett és nagyon örülök, hogy köszöntő leveletekkel felkerestetek. Köszönöm a Körlevelet is, amelyben beszámoltok az egykori gödöllői diákok tevékenységéről. Valóban hálás vagyok azért is, hogy megemlékeztetek a francia gimnazisták kápolnámban tartott találkozásáról, és kiemeltétek, hogy ezt az iskolátokhoz való hűséges ragaszkodás jegyében szerveztétek. Nagyon tetszett a Körlevélben a Hajnal Zsigmond egykori tanárokról szóló megemlékezés is.

Megköszönve hűségteket Veletek vagyok, mint mindig

Astrik L. Gáriel

Kedves levél érkezett, újévi köszöntéssel François Braun egykori tanárunktól. Ebből néhány részletet lefordítottam, mert ezek mindenkinek szólnak.

Nagyon kedves Barátaim!

Őszinte szívvel köszönöm jókívánságaitokat s az egyesület Elnökségét is. Viszonzásképen küldöm az enyéimet, buzgó imáimmal egyesítve minden barátomért, akiket Magyarországon adott nekem a jó Isten. Magamról most semmi újat sem írhatok, hacsak azt nem, hogy lám egy újabb év rakodott az eddigiekre, s én egyre súlyosabban érzem terhüket...

Közös üdvözleteiteknek a júniusi találkozásról nagyon örültem, s ez is eggyel több alkalom számomra, hogy álmodozzam "a gödöllői szép időkről".

Valamennyiőtöket testvéri szeretettel öllelek

François Braun

Robert Maulini tanár úrtól, Nizzából ugyancsak kedves levél érkezett.

Kedves Gyulám! Boldog Újévet! (Ez magyarul!)

Boldog újévet Neked, tieidnek s valamennyi kedves gödöllői Barátomnak! Valamennyiőtöknek jó egészséget kívánok, abban a reményben, hogy 1998. június 6-án találkozni fogunk!

El nem mondhatom, mennyire sajnálom, hogy nem lehettem közöttetek a múlt évi nagy találkozásokon, s hogy ez mennyire rosszul esett, de sajnos egészségi állapotom másképp határozott...

Köszönöm valamennyiőtöknek a vigasztaló sorokat a sok-sok aláírással, amit még annakidején megkaptam s most is őrök. Október végén Pierre Moortgat barátunk is itt járt, három napot töltött otthon, s persze felidézte azokat a napokat, melyeket Veletek töltött, és sok részletről beszámolt, s én mindennek örültem!

Sokat gondolok a Magyarországon most zajló eseményekre, és arra, hogy vajon valóban jól alakulnak-e dolgaitok, s főképp, hogy javulnak-e életkörülményeitek is?! Remélem, hogy lesz jó oldala is a dolgoknak. Kedves Gyulám, add át baráti üdvözetemet és legjobb kívánságaimat valamennyi kedves barátunknak. Lyliane (a felesége, a fordító megjegyzése) is csatlakozik jókívánságaimhoz, minden jót kívánva.

Öllelek

Robert

Végezetül e sorok összeállítójának üzenete:

Kedves Fiúk!

Remélem belátjátok, hogy - hála Istennek - túlságosan sokan vagytok ahhoz, hogy egyenként adjam át a fenti kedves üzeneteket s üdvözeteket, és helyénvaló, hogy így e körlevélben nyújtsam át azokat, sok szeretettel

Endrey Gyula

Öregdiák-hírek határainkon innenről és túlról

BUDAFOK

A Premontrei Öregdiákok Egyesülete minden hónapban tart összejövetelt az egykori gimnáziumban. Az igazgatóval és a tanárokkal jó a kapcsolat. Az ünnepségekre meghívókat küld a gimnázium, amelyen egymás mellett látható az egykori Szűz Máriás sapkacímer és a jelenlegi iskolacímer. - Az iskolát megalapító első igazgató, Kolumbán Virgil életrajzához újabb adatokkal járult hozzá Székelyudvarhelyen élő rokona, Kolumbán Gábor ny. tanár. - Az Öregdiákok Egyesülete idén is írt ki pályázatot a tanulóifjúság számára. A legjobb pályaműveket az áprilisban tartandó iskolanapon értékelik és jutalmazzák. - A májusi ballagáson a jubiláns öregdiákok - idén az 1948-ban érettségizettek - szólnak a fiatalokhoz.

Szombathely emlékezett

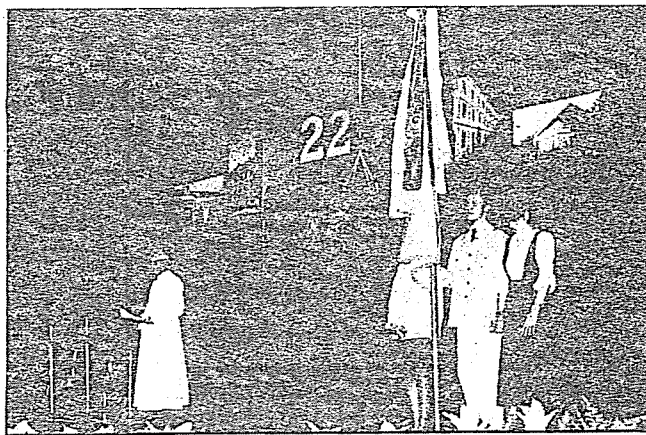
225 éves egyházi iskola

225 éve alapította Mária Terézia királynő — Zichy Ferenc győri püspök kérelmére — Szombathely első gimnáziumát. Ezt a kultúrtörténeti eseményt ünnepelte november 28-án a város a Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnázium rendezésében.

A gimnázium dísztermében tudományos ülésszakkal kezdődött az ünnepség. Az előadók felelevenítették az iskola történetét és méltatták annak neves tanárait, munkásságukat. *Sill Ábra* a ferencesek szerepéről szólt a gimnázium indulásánál. Méltatták a szótárró Kresznics Ferenc és Bitnicz Lajos matematikus munkásságát (mindketten egyházmegyes papok voltak).

1808-tól kezdve száznegyven éven át a premontreiek tanítottak a gimnáziumban, amelyet I. Ferenc király — a kesztelyiivel együtt — a csomai prépostságra bízott. A gimnáziumot 1850-ben egyesítették a líceummal, így lett főgimnázium, amelynek jelenlegi épületét 1894-ben emelték. Köbölkuty Katalin szökött ezután Szenczy Imre, a későbbi prépost irodalmi, teológiai munkásságáról. Végül pedig hálás tanítványként Eiben Ottó a jelenleg is élő Iharos Alfonz zoológiai kutatásainak eredményeit méltatta.

A szombathelyi székesegyházban november 29-én Konkoly István megyéspüspök, Pápai Lajos győri püspök, Horváth Lóránt csornai prépost-prelátus valamint premontrei atyák és egyházmegyes papok — köztük egykori diákok — koncelebrálásával folytatódott az ünnepség. A megyéspüspök szentbeszédében hálát adott Istennek az iskola alapításáért, amely oly fon-

tos szerepet töltött be mindig is az ifjúság vallásos nevelésében. Ezt napjainkban is folytatniuk kell a katolikus iskoláknak az imádságos- és hit szerinti életre tanítással.

A szentmisét követően a művelődési és sportházban a Capella Savaria nyitotta meg az ünnepi műsort Németh Pál vezényletével. Karáth László igazgató üdvözölte a megjelenteket, majd az Alapító Okiratból olvastak fel részleteket latin és ma-

gyar nyelven. Wagner András polgármester köszöntőjében örömet fejezte ki, hogy a város iskolái ilyen nagy és értékes múlttal rendelkeznek, amire építeni lehet a további kulturális fejlődésben.

Ünnepi beszédében Horváth Lóránt Ödön premontrei apát hangsúlyozta: a mai nap a város s benne minden iskolának közös ünnepe. A gimnázium premontrei korszakából kiemelte azokat a tanárokat,

akik a város kulturális életéért is sokat tettek: Kunc Adolf például nemcsak a Foucault-inga kísérletet mutatta be a székesegyházban, hazánkban először, de megírta Szombathely történetét is. Lipp Vilmosnak a Régészeti Egylet megalapítását köszönheti a város, ő maga is folytatott ásatásokat Szombathelyen és Keszthelyen. Edelmann Sebőnek a Vasvármegyei Elektromos Művek megalakulásában volt jelentős szerepe, emellett az ikervári erőmű létesítését is szorgalmazta. A prépost-prelátus személyes — fájó — élményeit eleve-nítette fel a gimnázium államosításával kapcsolatban, de hálát is adott Istennek, hogy éppen ő nyithatta meg azt újból, 1994-ben. Köszönetet mondott Konkoly István püspöknek sok segítségével, Wagner András polgármesternek megértéséért, a Nagy Lajos Gimnáziumnak, hogy egy évig nyugodtan működhetek együtt ugyanabban az épületben.

Pápai Lajos győri püspök, a Katolikus Iskolabizottság elnöke köszöntésében a kereszténység és a műveltség szükségszerű kapcsolata-ra mutatott rá. A szombathelyi iskolák kulturális műsora zárta a város jelentős jubileumát.

(B.R.T.)

KESZTHELY

A Premontrei Öregdiákok Egyesülete megünnepelte a gimnázium 225 évvel ezelőtti alapítását. Márványtáblát avattak két kesztelyi gimnáziumi tanár, az 1848-49-es szabadságharc nemzetőr-tisztjei emlékére.

NAGYVÁRAD

Újabb kiadvánnyal leptek meg bennünket nagyváradi öregdiák-társaink. "A szentmártoni tanya, rendház - kastély - , templom és község, valamint a Félix-fürdő története" című könyv kiadásával pótolják néhai Telepy Marcell nagyváradi történelem-latin szakos premontrei tanár kéziratos anyagát, hogy elősegítsék a nagyváradi premontrei perjelség kárpótlásért beadott kérelmét. Pásztai Ottó és Hutya G. Zoltán vezetésével lelkes és eredményes munkát végeztek. Sajnos a könyv megjelenése óta Hutya Zoltán is követte Fekete Attilát az örökkévalóságba. - Az Öregdiák Egyesület tagjai közül 28-45 fő havonta találkozik, közös programokon vesznek részt. Támogatják a két egyházi iskolának, valamint másik két iskola magyar tagozatának működését is (könyvekkel, kazettákkal, berendezési tárgyakkal). A cserkészek nyári táborozását is segítik. - Július 25-26-án tartják a főgimnázium 190 éves fennállásának ünnepségeit, amelyre minden öregdiáktársat hívnak.

KASSA

A kassai rendházba négy fiatal pap érkezett és tölti be szent hivatását. A rendház épületében Szent Norbertől elnevezett kápolnát rendezték be, ahol az öregdiákok rendszeresen szentmisén vesznek részt. A mellékelt kép is ott készült, amelyen az öregdiák osztályfelelősök Joakim atyával és a magyar noviciussal láthatók. - Az ezévi öregdiák-találkozó főtémája az 1848-49-es szabadságharc és a tanárok meg a diákok részvétele lesz. A találkozó időpontja 1998. június 12-14. Minden öregdiáktársat szeretettel várnak.

Rövid hírek a Gödöllői Premontrei Gimnáziumról, egykori tanáráról és diákjairól

- **A Szent Norbert Gimnázium legutóbbi két évének értesítője és az ezévi helyzet**

Megjelent az 1992-ben újra megnyitott Gödöllői Premontrei Gimnázium második közös Értesítője az 1995/96. és 1996/97. tan évekről, 57 oldal terjedelemben, sok fényképpel.

Az idei 1997/98. tanévben az új igazgatónak, Bárdy Péternek vezetése alatt 281 lány- és fiútanuló látogatja a gimnáziumot, 10 osztályra bontva. A "legidősebb" két hatodik osztálynak sikerült a feliglkész új épületben osztálytermetet kialakítani. Ők 2000-ben fognak érettségizni, és ők lesznek Öregdiák Egyesületünk folytatói, ezért külön figyelemmel kísérjük előmenetelüket.

- **Hermann Egyed Emlékkönyv**

Az 1995/1-es körlevélben jelent meg egy visszaemlékező ismertetés nagytudású tanárunkról, Hermann Egyedről. 1995 májusában, születésének 100. évfordulóján konferenciát tartottak szülőhelyén Bátaszéken. A konferencia kibővített anyaga most jelent meg "Hermann Egyed Emlékkönyv" címmel a METEM kiadásában. A könyv első részében tanárunk önéletrajza mellett több tanulmány ismerteti munkásságát, részben saját feldolgozásai, részben a tanártársak beszámolóí alapján. A második részben a témához kapcsolódó egyházi vonatkozású tanulmányokat olvashatunk.

- **Koller Sándor emlékkiállítás Budapesten**

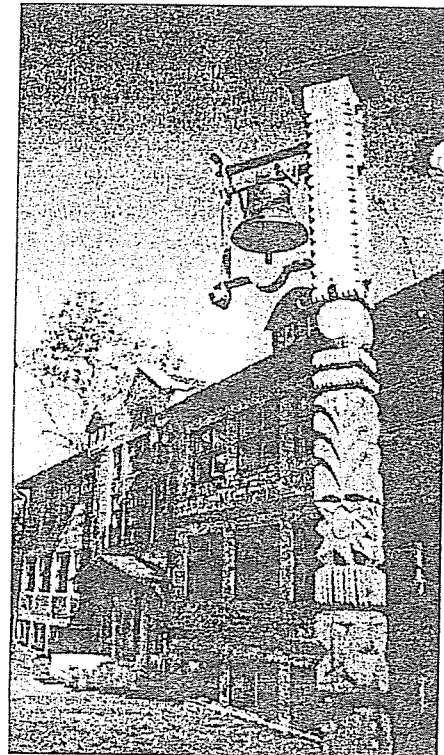
Hetven éve született és öt éve halt meg Koller Sándor, a Buda-pesti Műszaki Egyetem Ütügyi Tanszék egyetemi tanára. 1945-ben érettségizett a Gödöllői Premontrei Gimnáziumban. A Műszaki Egyetem elvégzése után az egyetemen maradt, mint oktató. Tudományos munkássága alapján a közlekedéstudomány doktora lett. A forgalomtechnika egyik hazai meghonosítója volt. 1988 és 1993 között az Ütügyi Tanszéken egyetemi tanárként működött.

Az Útgazdálkodási és Koordinációs Igazgatóság Fényes Elek u. 7-13 sz. alatti irodaházában állandó kiállításon emlékeznek meg munkásságáról. Azon kívül, hogy öregdiák társunk volt, azért is közel áll hozzánk a Koller család, mert a mai gimnáziumban tanul közeli rokona, bátyjának unokája.

- **Két újabb halottunkra emlékezünk**

Megemlékezünk a múlt év október 28-án autóbaleset következtében elhunyt dr. Tóth Árpádról a Gödöllői Premontrei Gimnáziumot támogató szülői egyesület alapító elnökéről. Nagyon sokat fáradozott az iskola fejlesztéséért, az Öregdiák Egyesülettel karöltve.

Búcsúzunk Ádám László öregdiák társunktól, aki megalakulása óta a Gödöllői Premontrei Gimnázium Segítő Alapítvány kuratóriumának tagjaként az alapítvány pénzügyeit intézte nagy szakértelemmel és fáradhatatlan szorgalommal. 1998. február 27-én temették el a gödöllői városi temetőben.

.... egy kis harang

- **Forgó József ajándékozta** azt az 1929-ben öntött kis harangot Fényi Ottónak, melyet a Premontrei Gimnázium új épülete előtti udvaron állítottak fel. A harang eredetileg egy alföldi tanyán szolgált, a harangláb elbontása után menekítették meg. A kopjafát Dr. Pálvölgyi Richárd faragta.

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

A tagsági névsor 15.sz. kiegészítése.
Változások 1997. november 1-től 1998. április 1-ig.

• Elhunytak:

Kis József (1934), Wattay Pelbárt György (1934), Fazekas Mátyás (1938/A), Váli Lajos (1938/A), Kállay Rudolf (1939), Kováts Gáspár (1939), Faragó Lajos (1941), Bosits Miklós (1942), Splény József (1949), Szondy Klára (1951), Ádám László (1952), Ferenczyné Lévai Mária (évfolyamon kívüli), Ignáczy Béla (évfolyamon kívüli), Sáhy László (évfolyamon kívüli).

• Új belépők:

Balóné Boglár Magda (1940), Rosconi Miklós (1947).

• Változások bejelentése:

A nyilvántartás és a postázás érdekében kérjük a címváltozás, telefonváltás közlését az Egyesülettel és az évfolyamfelelőssel. Diáktársaink elhunytáról idejében kérünk értesítést a hozzátartozóktól, hogy a temetésen elbúcsúzhassunk a megemlékezés csokrával.

• Tagdíj és befizetések:

Figyelembe véve sok egyesületi tag anyagi körülményeit, a Választmány az 1998. évi tagdíjat változatlanul 400 forintban állapította meg. Kérjük ezt, illetve a lehetőségekhez mért megajánlással növelt összeget az év folyamán befizetni. A belföldi befizetésekhez mellékeljük a csekket (lásd a 12. oldalon lévő magyarázatot). Belföldi befizetés az Egyesület (nevének feltüntetésével) részére a Gödöllői OTP-nél kezelt 11742049-20260804 számlaszámra történik. A befizetést kérjük (bármelyik) OTP-nél eszközölni, mert a Postánál történő pénzfeladás után magasabb kezelési költséget számítanak fel az Egyesületnek.

Külföldről valutaátutalás az Egyesület nevére "OTP Gödöllő" devizaszámla-megnevezéssel lehetséges. Kérjük a külföldieket, hogy valutát lehetőleg MONEY ORDER INTERNATIONAL módon utaljanak át a számlára vagy hazalátogatóval küldjék el, mivel a csekkek beváltásáért magas összegű levonást számolnak el.

- KÖSZÖNJÜK!!! -

Megköszönve az ALAPÍTVÁNY részére történt befizetéseket, kérjük a jövőbeni támogatást is, és kérünk további támogatókat is szerezni. A befizetéseknel kérjük feltüntetni az alapítvány adószámát:

18672239-1-13,

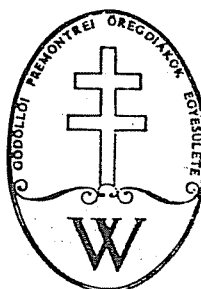
valamint a befizető adóigazolványán szereplő "adóazonosító jele" megnevezésű tízjegyű számot. Ezek segítségével lehet elszámolni illetve az adóalapról leírni az alapítványra befizetett összeg (jelenleg) 30 %-át.

- KÖSZÖNJÜK !!! -

Belföldi befizetési utalványokat (egyesületi, alapítványi, kápolnaépítési célokra) az igénylőknek küldünk.

• Új jelentkezések:

Aki tud olyan diáktársainkról, akik még nem tagjai az Egyesületünknek (nevük nem szerepel a névsorban), értesítse azokat öregdiák közösségünkről és a munkánkról. Címüket küldjék meg az Egyesület vezetőségének.

MEGHÍVÓ

Szent Norbert-napi ünnepi találkozóra Gödöllőre
1998. június 6-án, szombaton

A Gödöllői Perjelség és az Öregdiák Egyesület várja idén is az egykori tanárokat és diákokat, a mostani gimnazistákat, a hozzátartozókat és mindazokat, akiket összeköt a Premontrei Rend tisztelete, a Gimnázium és a Nevelőintézet szelleme, az iskolaévek alatt kifejlődött barátság és szeretet - közös találkozóra. A HÉV Budapest Őrs vezér-téréről 8.40-kor indul, az út Gödöllő végállomásig 45 perc.

Az ünnepi találkozó programja:

10.00-kor Szent Norbert tiszteletére *ünnepi szentmise* (megemlékezve a Rendről, egykori tanárokról és diáktársakról, az elhunytakról) a Fácán sor 3 alatti kápolna falai között. Kérjük a gépkocsival érkezőket, hogy a gimnáziumnál parkoljanak, a Fácán soron kevés a hely. A nehezen járóknak adjunk segítséget!
A szentmise után a gimnázium zászlójánál tisztelgünk, majd *koszorút helyezünk el* a múlt évben felavatott Emlékműnél.

12.30 - 14.00 óra közötti időben az egyetemi étkezdében *közös ebéd*. Ez alkalmat ad az évfolyamonkénti találkozásra, beszélgetésre. Az étkezde asztalán táblákkal megjelöljük az évfolyamokat és az ebédre jelentkezők neveit.

Az ebédet követően külön helyiségeket biztosítunk - előzetes igényközlés szerint - a jubiláló évfolyamok összejövételére.

14.30-tól a volt gimnáziumi bejáratú ajtón megyünk a volt kápolnánk termébe (most színházterem), ahol 15.00 órai kezdettel műsort rendezünk. Akik a délelőtti programon nem tudnak résztvenni, erre Budapestről a 13.55-kor induló HÉV-vel jöhetnek.

HÍVJUK VÁRJUK EGYMÁST SZERETETTEL!!!

A befizetésekre vonatkozó tájékoztató:

Az ebéd ára 600 Ft.

A hazai befizetések gördülékeny lebonyolítása érdekében körlevelünkhöz befizetési csekket mellékelünk, melynek jobb felső, "közlemény" rovatában **tagdíj, ebéd, adomány** részletezéssel pecsételt rész található. Alá kell húzni, hogy a befizetés mely célra történik, a részösszeg feltüntetésével. Befizetni értelemszerűen külön-külön bármelyik célra, illetve együttesen valamennyi célra is lehet, és a befizetések teljes összegére kell a csekket kitölteni. (Aki pl. 400 Ft tagdíjat, két ebédet és 600 Ft adományt akar befizetni, így jelezze: tagdíj 400, ebéd 1200, adomány 600. A csekket ebben az esetben 2200 Ft teljes összegre kell kitölteni.) Kérjük a befizetéseket legkésőbb május 20-ig az Egyesület címére elküldeni szíveskedjenek.

Külföldiek az ebédet a helyszínen fizethetik. **Kérjük, hogy a várható létszám felmérése végett részvételi szándékukat telefonon vagy levélben feltétlenül közöljék május 20-ig.**

Címünk: Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete 2100 Gödöllő, Fácán sor 3.

Tel: 28/430-879

Ügyintézés Gödöllőn: **Bellus Zoltán** 2100 Gödöllő Fácán sor 52.

Tel: 28/430-289

Budapesten: **Dragsits Imre** szervező titkár 1023 Bp, Árpád fejedelem u.46

Tel: 335-0017

és **Dr. Polcz Iván** főtitkár 1126 Budapest, Fodor u.25

Tel: 395-4703